

PROTOKOLL

FOR

NASJONAL TVISTENEMND FOR SELVSTENDIGE NÆRINGSDRIVENDES FYSIOTERAPIVIRKSOMHET

Den 24. april 2023 ble det avsagt avgjørelse i nasjonal tvistenemnd for selvstendige næringsdrivendes fysioterapivirksomhet.

Sak nr. 5/2022

Nemndas sammensetning:

Lagdommer Mats W. Ruland, nøytral leder

Saksøker: A

Prosessfullmektig: egen

Saksøkt: B

Prosessfullmektig: egen

Saken gjelder: Tvist om vederlag for opparbeidet praksis (goodwill)

avgjørelse:

Sakens bakgrunn

Saksøker, A, har drevet fysioterapi praksis ved C AS siden instituttet ble opprettet 13. mai 1997. Hun har i hele perioden hatt 100 % driftstilskudd. C AS har vært en gruppepraksis med fem til seks fysioterapeuter med driftstilskudd. Instituttet ligger i sentrum i E.

A sa opp hjemmelen i desember 2020. Hjemmelen ble lyst ut 13. april 2021. I utlysningsteksten fremgår at tiltredelse var 1. juni 2021. B søkte og ble tildelt hjemmelen. Vedtaket om tildeling av avtalehjemmelen ble påklaget av en annen fysioterapeut ved instituttet, og instituttet klaget også på at B ble tildelt avtalehjemmelen. Klagen ble ikke tatt til følge. Etter det opplyste for tvistenemnda arbeidet en vikar i As avtalehjemmel fram til B tiltrådte praksisen 1. oktober 2021.

I forbindelse med overdragelsen krevde A vederlag for goodwill med 20 % av gjennomsnitt av de siste tre årene. Det opprinnelige kravet var 227 920 kroner. B fremmet et mottilbud på 150 000 kroner. A korrigerste senere sitt krav på grunn av påstått feilregning. Partene har forhandlet om vederlaget for goodwill, men har ikke lyktes å komme til enighet. Det har versert flere tilbud fram og tilbake mellom partene. Partene har også vært i kontakt med NFF for å se om det kunne være aktuelt å mekle i tvisten. Mekling har imidlertid ikke vært gjennomført på grunn av stor avstand mellom partene. A fremmet krav om nemndsbehandling 9. november 2022. Tvistenemnda påla A å ta ut stevning innen 12. desember 2022, og B ble pålagt å inngi tilsvar innen 2. januar 2023. Partene har bedt om at saken behandles skriftlig og det er ikke krevd partsoppnevnte medlemmer for nemnda.

Tvistenemndas avgjørelsesgrunnlag:

Partene har sendt inn stevning, tilsvar samt ytterligere ett prosesskriv hver. Tvistenemnda har fått fremlagt følgende dokumentasjon:

- Beregning av goodwill
- Utlysningstekst
- Klage på tildeling fra C AS
- Korrespondanse mellom partene
- Faktura
- Spesifisering tjenestebevis fra E kommune
- Kontoutskrift
- Bilder fra instituttet

Partenes anførsler:

A har i hovedtrekk **anført:**

A har etter ASA 4313 pkt. 7.1 krav på goodwill med 20 %. Helt siden 1997 og gjennom hele tidsløpet har C bygget et godt grunnlag for dagens kundeportefølje, omdømme, kontorlokaler og med tilstrekkelig utstyr til alle fysioterapeuter. B har vikariert for en kollega ved samme institutt, og var kjent med at instituttet hadde felles datasystem. Han fikk tilbud om dette, men ønsket å fortsette med sitt «eget» system.

A har i hele perioden fra 1997 hatt 100 % driftstilskudd, og inntektsgrunnlaget har vært stabilt. Instituttet er en gruppepraksis. Instituttet består av tverrfaglig team med psykomotorisk fysioterapi, fysikalsk lymfødembehandling og bandasjering, gruppetilbud, postoperativ opptrening og generelt fysioterapitilbud. A har hatt spesialkompetanse i fysikalsk lymfødembehandling. Behandlingene har periodevis skjedd utenfor instituttets lokaler, som sykehus, barnehage og hjemmebehandlinger.

Lokalene er moderne og er tilgjengelig for funksjonshemmede. De ligger midt i sentrum av D. Praksisen er godt innarbeidet og med fulle lister. Det er samarbeid med sykehus, undervisning/opplæring i sykehjem for personalet, samt innarbeidet samarbeid med annet helsepersonell i kommunen. Det er også utstrakt samarbeid med kiropraktor som har lokaler i samme bygg og med tilgang til røntgen.

Den månedlige husleien er på 15 200 kroner og dekker inventar, strøm, rengjøring, kontorrekvisita, tilgang til felles dataprogram Fysika, telefon, kopimaskin, fysioterapibenker og tilgang til treningsapparat mv.

A krever goodwill med 20 %. B har fremsatt et mottilbud på 150 000 kroner. Inntektene for årene 2018 – 2020 er totalt 3 041 883 kroner, som gir et gjennomsnitt siste tre år på 1 013 961 kroner. 20 % goodwill blir 202 792 kroner.

Hun har lagt fram dokumentasjon på inntekter de tre siste årene, som er betydelig lavere enn årene før. Gjennomsnittet av de siste tre årene er verdien på praksisen. Feilregningen ble raskt rettet opp. Alle pasientjournaler ligger i skyen og er tilgjengelig.

A avsluttet stillingen 31. mai 2021. Siden B ikke kunne starte opp før 1. oktober 2021 ble pasientene fordelt mellom hennes kollegaer. Pasientene ble bedt om å kontakte B når han hadde tiltrådt stillingen. Dette ble gjort slik fordi pasientene ikke kunne vente i flere måneder på Bs oppstart. A har hatt ulike pasientgrupper, men har de siste årene i hovedsak behandlet lymfødempasienter. Flere av hennes tidligere pasienter har kontaktet B for time.

B har tidligere brukt treningssalen da han vikarierte for en kollega. Utstyret er kjøpt inn av A og hennes kollegaer, og er til bruk for alle. Alle maskinene var i drift da hun sluttet ved instituttet. Maskinene er lett flyttbare, og det kan frigjøres plass for andre aktiviteter i treningssalen. Treningssalen har blant annet vært brukt til aktive grupper, individuell trening og ulike behandlinger. A har også hatt mye behandling utenfor instituttet, etter hva som passet best for pasientene. Det er ingen ekstra kostnad for leie av lokaler hos kommunen,

barnehage og skole mv. I tillegg dekkes kjøregodtgjørelse med takstplakaten fra NFF noe alle må forholde seg til. Det er korte reiseavstander.

Det var avtalt mellom dem at arkivskapet kunne stå foreløpig. B ønsket å se om det kunne benyttes. Ut over dette var personlige eiendeler ryddet. Resten kunne B overta og benytte om han ønsket. Utstyr, apparat og benker i felles areal er kjøpt inn og nedbetalt av eierne i instituttet. Husleien gir eget kontor, i tillegg til fri bruk av alle fasiliteter i fellesarealene. Vaskerom, matrom, avfallstømming, vasking, telefon, internett, treningsrom mv. er inkludert. Det er også gjort innkjøpt av nye maskiner og apparater de seneste årene. B har ikke vært interessert i å komme A i møte. B må selv inngå avtale med instituttets leder. Tilskuddet er låst til instituttet. Alle som driver egen praksis har særegent utstyr i tillegg til felles apparater. B ga i første møte beskjed om at han ikke ønsket å overta A sine aksjer i instituttet. Hun har ingen økonomiske fordeler i eierforholdet

A har ikke lagt ned formell påstand, men nemnda oppfatter anførselene slik at hun krever 20 % goodwill med 202 792 kroner.

B har i hovedtrekk anført:

Kravet fra A avvises. Kravet gjenspeiler ikke praksisens verdi og det er ingen reell overdragelse av praksisen. Omsetningen siste tre år er ikke dokumentert og kravene i ASA 4313 for å kreve goodwill er ikke oppfylt.

Kravet på goodwill på 202 792 kroner er tilsynelatende 20 % av gjennomsnittlig omsetning siste tre årene, men det foreligger ingen vurdering av verdien av praksisen. A har opplyst til B av beregningen var feil.

Kommunen utlyste driftstilskuddet med arbeidsområde barn- og ungdom samt eldre, ut fra kommunens behov til enhver tid. Pasientgrunnlaget til B har hovedsakelig bestått av barn og ungdom, som en av svært få fysioterapeuter i kommunen. Disse har han i all hovedsak videreført fra tidligere praksis som kommunefysioterapeut i Rehabiliteringstjenesten ved kommunen etter avtale med kommunen. As pasientportefølje ble fordelt ut på de andre fysioterapeutene ved instituttet og andre institutt i kommunen. Fordelingen må ha blitt gjennomført i lang tid forut for Bs oppstart 1. oktober 2010.

Ved oppstart var det ingen pasienter fra As pasientportefølje som ble overført. De første fire ukene ble brukt til å rydde A og hennes vikars personlige eiendeler og gammelt utstyr fra kontoret. Det er ikke korrekt at pasientgrunnlaget inneholdt alle typer pasientgrupper. Ved instituttet driver tre terapeuter med behandling for voksne/eldre, en terapeut har psykomotorisk oppfølging og A hadde praksis innen Lymfødem. Bs pasienter er utelukkende rekruttering gjennom mange års praksis ved rehabiliteringstjenesten i kommunen.

Det er ikke korrekt at lokalene er moderne og velutstyrte. Treningsarealet er lite med gammelt og nedslitt utstyr. Pasientene klager og ber om at utstyret byttes. Lokalene er ikke

tilrettelagt eller forenlig med praksis som barnefysioterapeut. Driftshjemmelen er låst til å lokaliseres ved instituttet der B betaler 16 800 kroner hver måned i husleie til tross for at han bruker lokalene mindre enn 50 % av uka. Selv uten andre pasienter til stede i lokalene ville det være uforsvarlig og uetisk å gjennomføre behandlingen knyttet til barn og ungdom der på grunn av dårlig plass, farlig utstyr og mye støy. B bruker mye tid på å planlegge behandling utenfor instituttets lokaler. Logistikken stjeler mye tid som kunne blitt brukt på behandling av flere pasienter. Det påløper transportkostnader til andre lokaler og kostnadene dekkes ikke av fullt ut av takster, men kompenseres kun dels.

B ble ikke kontaktet verken av A eller andre ved instituttet om de ulike rutinene, og ble heller ikke informert om hva husleien skulle dekke. B har ikke husleiekontrakt til tross for at dette er etterspurt. Det er ingen felles venteliste eller pasientmottak ved instituttet. B bestreider at der er god pasienttilgang. Hver terapeut har sin egen pasientliste som er opparbeidet gjennom mange år. Pasienter kan henvende seg gjennom sosiale medier, og dette er håndtert av en person ved instituttet og er ikke felles for alle. Aktiviteten på siden er liten.

Det er ikke relevant for saken at B har vært vikar for en annen fysioterapeut ved instituttet. Dette var i en annen situasjon. B har ikke fått informasjon om journalsystemet (Physica) i den tiden. B har etterspurt instituttleder hva husleien skulle dekke, uten å få svar på at journalsystem, Norsk Helsenett og betalingsløsning for pasienter ble dekket. B hadde derfor store utgifter på dette før han ved en tilfeldighet ble kjent med dette. Av denne grunn har B hatt unødvendige kostnader på 25 470 kroner, og dette skyldes at A ikke hadde klargjort noe som helst da han startet opp.

B har ikke overtatt noe utstyr fra A. Det som er knyttet til instituttet betales gjennom husleien. Utstyr som er unikt for pasientgruppen barnefysioterapi er anskaffet av B. Dette er svært kostbart utstyr som er nødvendig for å drive praksis som barnefysioterapeut.

B er ikke enig i beskrivelsen som gis av forhandlingsprosessen. A krevde opprinnelig 227 920 kroner. B var villig til å betale 150 000 kroner, forutsatt umiddelbar overtakelse. Dette tilbudet er senere trukket tilbake. A har senere foreslått 200 000 kroner, mens B har tilbud 100 000 kroner. Det har vært forsøkt å finne en minnelig løsning i regi av NFF, men mekleren ga til slutt beskjed om at det ikke var grunnlag for forhandlinger og saken ble avsluttet. A har senere foreslått 180 000 kroner som vederlag. Partene møttes til forhandlingsmøte i juni 2022. B informerte om at han nylig var blitt informert om hva husleien omfattet, alle ekstrakostnadene han var påført og at han hadde måttet rydde kontoret og journalskap etter A, ordne overgang av journalsystem selv. Dette var ikke å komme til «dekket bord», jf. ASA 4313. A informerte om at beregningen av omsetning var feil og at den skulle være 202 792 kroner. A har senere foreslått 150 000 kroner i vederlag, mens B har tilbud å betale 70 000 kroner.

Det høye tilbudet fra B innledningsvis var en feilvurdering. Tilbudet ble trukket tilbake og redusert etter at det ble mer klart at det ikke er grunnlag for goodwillkrav. De har ulik spesialitet innen fysioterapi, og det er ikke overtatt noen pasientportefølje. B er låst til lokaler som er uhensiktsmessige og betaler full husleie til tross for at under 50 % av tiden er i bruk. Det er i realiteten ingen overtakelse av praksis. Han har tatt med sin egen praksis inn i et låst leieforhold som A tjener på da hun er medeier i instituttet. A har ikke vært villig til å forhandle. Omsetningen de siste tre årene er ikke dokumentert.

A skal pålegges å dekke sakskostnadene på grunn av uthaling av prosessen og uvilje til å finne en minnelig løsning.

Punktene i ASA 4313 som må være oppfylt for å kunne kreve goodwill er heller ikke oppfylt. Gjennomsnittlig omsetning de siste tre årene kan derfor ikke defineres som verdien av praksisen.

Det er irrelevant om pasientjournalene ligger i journalsystemet så lenge pasientene er fordelt ut på andre fysioterapeuter i kommunen og ikke var en del av porteføljen. B ble ikke tilsatt av kommunen 31. mai 2021, delvis på grunn av lang saksbehandlingstid og delvis grunnet klage på innstilling fra intern søker. A hadde vikar i stillingen fram til Bs tiltredelse 1. oktober 2021. Pasientene som vikaren hadde i sin portefølje, var da allerede fordelt ut til andre fysioterapeuter. Det er ikke korrekt at flere av As pasienter har tatt kontakt med B.

Det var aldri aktuelt for B å la et stort arkivskap med utdaterte papirjournaler stå igjen på kontoret. Så sent som i desember 2022 var A inne på kontoret for å rydde vekk noen personlige eiendeler. I tillegg ble arkivskapet og annet som tilhører A da fjernet grunnet ombygging av instituttet i januar 2023.

B har aldri vært informert om hva husleien dekket, og korrespondansen som skal vise dette er ikke lagt fram. På grunn av manglende informasjon ble B påført unødvendige kostnader. Det er A som skal overdra praksisen, ikke instituttleder. Hun er derfor ansvarlig for å legge til rette for blant annet pasientjournaler, journalsystemer og rutiner mv. Det var ikke aktuelt for B å kjøpe ut As aksjeandel. Årsaken til dette var at han var uønsket ved instituttet til stillingen. Instituttet ønsket en intern søker og sendte klage til kommunen. B ønsket å se an arbeidshverdagen før kjøp av eierandel ble tatt stilling til.

B har heller ikke lagt ned noen formell påstand. Det fremgår derimot av hans anførsler at han mener det ikke skal betales vederlag for goodwill.

Twistenemndas merknader

Innledning

Problemstilling i saken er om og hvor mye B skal betale i vederlag for verdien av fysioterapipraksisen (goodwill) til A. Betaling for inventar/utstyr er ikke en del av saken.

Nemnda har kommet til at B skal betale 150 000 kroner i vederlag for goodwill til A.

Rettslig utgangspunkt

Tvistenemndas saklige kompetanse står i ASA 4313 pkt. 23.2. Denne bestemmelsen viser videre til tvister etter rammeavtalen punkt 8 og vedtak om innløsning etter punkt 12.

Nemndas vedtak er bindende for partene.

Relevant for denne saken er ASA 4313 punkt 8 «Tvist om overdragelse» der det står:

Tvist om vilkårene for overdragelse av fysioterapivirksomhet etter punkt 7 og 9 avgjøres ved nemndsbehandling etter reglene i punkt 23. Nemndas kompetanse omfatter ethvert tvistespørsmål i tilknytning til vilkårene for overdragelsen, herunder tvist om rett og plikt til å overdra virksomheten, hvilke eiendeler som er omfattet av overdragelsen, verdsettelsen, betalingsvilkår, overtakelsestidspunkt, mv.

Blir fratreddende og tiltredende fysioterapeut ikke enige om overdragelsesvilkårene innen 1 måned etter at ny driftsavtale er inngått, skal vilkårene fastsettes ved nemndsbehandling. Begge fysioterapeutene plikter å medvirke til nemndsbehandling og er bundet av nemndas avgjørelse.

Fysioterapeuter som krever nemndsbehandling skal varsle motparten med 3 ukers varsel i rekommandert sending. Vilkåret om varsling er oppfylt i denne saken.

Kravet om betaling for goodwill

Problemstillingen i saken er uenighet om størrelsen på vederlag for verdien av praksisen (goodwill).

Krav på vederlag for verdien av praksis (goodwill) er regulert i ASA 4313 punkt 7 tredje ledd der det står:

Fysioterapeut som krever overdragelse av virksomheten, har også krav på vederlag for verdien av praksisen dersom vedkommende har drevet praksis med kommunal driftsavtale i mer enn tre år.

Det følger direkte av ordlyden at utgangspunktet etter ASA 4313 er at det skal betales vederlag for verdien av praksisen, forutsatt at fratreddende fysioterapeut oppfyller tidskravet på tre år. I denne saken er tidskravet oppfylt. Nemnda viser her til at A har drevet praksis ved instituttet siden 1997.

ASA 4313 punkt 7 femte ledd setter en øvre ramme for hvor mye som kan kreves i vederlag for praksisen:

Dersom det skal ytes vederlag for verdien av praksis, kan dette ikke avtales høyere enn 20 prosent av gjennomsnittlig trygderefusjon, egenandel og driftstilskudd de

siste tre år før vedtak om tildeling av avtalehjemmel til ny praksisinnhaver. Trygderefusjon, egenandeler og kommunale driftstilskudd som er utbetalt direkte til godkjent vikar inngår i beregningsgrunnlaget.

Det er ikke adgang til å avtale andre former for godtgjørelse/kompensasjon enn det som fremgår av rammeavtalen. Partene kan heller ikke forhandle om overdragelsesvilkår før kommunen har foretatt tildeling av avtalehjemmelen og ny driftsavtale er inngått. Eventuell avtale om overdragelsesvilkår inngått før tildelingen er ikke bindende for partene, jf. ASA 4313 punkt 7 sjette ledd.

Goodwill er en immateriell eiendel eller merverdi. Begrunnelsen for at det kan kreves vederlag for overtakelse av praksis (goodwill) er at fratreddende fysioterapeut har lagt til rette for at tiltredende fysioterapeut får en «drahjelp» i form av inntjening umiddelbart fra oppstart, i motsetning til en praksis som må bygges opp fra bunnen av uten et etablert kundegrunnlag. Dette vil typisk være når tiltredende fysioterapeuts praksis får en «flying start» ved å kunne nyttiggjøre seg ulike elementer fra praksisen til fratreddende fysioterapeut.

Det er flere momenter som er relevante ved vurderingen av om det skal betales for verdien av praksisen (goodwill) og størrelsen på vederlaget. Momenter som tvistenemnda typisk vektlegger er kontinuitet i praksisen, type praksis (gruppe eller solo), innarbeidede kontorrutiner, opplært personell, attraktiv beliggenhet, funksjonelle og universelt utformede lokaler, driftsresultat, omfang av overførbare pasientlister, samarbeidsavtaler, systemer i praksisen (f.eks. journalsystemer), gunstige eller overførbare husleieavtaler og andre avtaler. Verdien av driftstilskuddet skal ikke inngå i beregningen av verdien av praksisen.

Ved vurderingen av om det skal betales vederlag for goodwill og eventuelt vederlagets størrelse, tar nemnda utgangspunkt i ordlyden ASA 4313. Nemndspraksis fra tidligere lignende avgjørelser vil kunne tillegges vekt. Nemnda bemerker at grensen på 20 % i ASA 4313 punkt 7 femte ledd er den øvre grensen for hva som kan kreves i vederlag. Fastsettelsen av størrelsen på vederlaget må bygge på en konkret helhetsvurdering av den enkelte praksis.

Nemnda ser først på momentene som er positive for verdien av goodwillen det skal betales vederlag for. Praksisen til A er langvarig og veletablert. Praksisen strekker seg helt tilbake til 1997. Den lange varigheten tilsier at det er tale om overdragelse av en sterk merkevare. Inntrykket underbygges ytterligere ved at inntektene fra praksisen har vært stabile. B har innvendt til beregningen at han ikke har sett regnskapene for årene som skal legges til grunn ved beregningen av goodwill, og at det derfor ikke er grunnlag for å ettergå beregningen av goodwill-kravet. Dette er også anført som et moment som gir grunnlag for å ikke tilkjenne goodwill overhode. A har anført at B har fått se regnskapene. Etter nemndas syn kan anførselen fra B ikke føre fram. Det er ikke lagt fram utskrift fra regnskapene for nemnda. Nemnda mener likevel det er sannsynlig at han har fått se regnskapene på et tidligere

tidspunkt. Det vises her til at han tidligere i prosessen har vært villig til å betale vederlag, og dette tilsier at han har fått se eller hatt tilgang til de nødvendige tallene. B har også på et tidspunkt arbeidet som vikar ved instituttet og han har uansett hatt kjennskap til praksisen. Tallene som ligger til grunn for As beregning ligger også på et nivå som er forholdsvis vanlig for fysioterapeutpraksiser, og ligger ikke i det øvre sjikt av omsetning. Nivået på omsetningen og kravet gir ingen holdepunkter for at kravet fra A er «blåst opp». Nemnda mener derfor omsetningen er sannsynliggjort, selv om regnskapsmateriale med fordel kunne vært fremlagt når tallstørrelsene er bestrid.

Etter det opplyste for nemnda har der ikke vært driftsavbrudd ved praksisen. A var sykemeldt av personlige årsaker den siste tiden hun drev praksisen, men nemnda har fått opplyst at det var satt inn vikar. Praksisen har av denne grunn vært stabil.

Praksisen drives i et fellesskap og er en «gruppepraksis», som er et positivt moment ved verdsettelsen. En gruppepraksis gir et kollegialt og faglig miljø, og vil normalt medføre lavere kostnader for den enkelte fysioterapeut. Etter det opplyste for nemnda består instituttet av et tverrfaglig team med kompetansen innen psykomotorisk fysioterapi, fysikalsk lymfødembehandling og bandasjering, gruppetilbud, postoperativ opptrening og generell fysioterapi. Dette gjør det enkelt å henvise pasienter til kollegaer ved behov for spesiell kompetanse. Nemnda mener dette er et moment som må telle positivt ved verdsettelsen.

Etter det opplyste for nemnda er lokalene moderne og lett tilgjengelig for funksjonshemmede. Lokalene ligger sentralt midt i sentrum av D. Det er fremlagt bilder av lokalene for nemnda. Bildene tilsier at lokalene er av alminnelig standard, men samtidig er ikke lokalene optimale for B sin praksis. B har anført at han kunne hatt bedre tilpassede lokaler et annet sted og at en betydelig del av hans arbeid foregår utenfor lokalene. Nemnda bemerker at det er kommunen som styrer hvilket institutt avtalehjemmelen er knyttet til. Dette er noe B også kjente til da han søkte på avtalehjemmelen. Ved fastsettelsen av goodwill mener nemnda at dette forholdet derfor ikke er relevant.

Leiekontrakten omfatter en rekke ulike felleskostnader, noe nemnda mener er positivt for goodwillen. Etter nemndas vurdering er der tilgang til alle systemer som er nødvendig for å drive en vanlig fysioterapipraksis. B har opplyst at han er påført ekstrakostnader ved at han ikke ble informert om dette. Dette er bestrid av A. Det er vanskelig for nemnda å ta stilling om hva som er korrekt av disse opplysningene. Samtidig har B tidligere vært vikar ved instituttet, og det er noe påfallende at han ikke skal være kjent med hva som er omfattet av felleskostnadene. Nemnda mener dette uansett ikke er av nevneverdig betydning for verdsettelsen. Partene er uenige om A hadde ryddet ut sin del av lokalene før B tiltrådte. Også på dette punkt er det vanskelig for nemnda å ta stilling til hva som er korrekt. Forholdet er ikke av særlig stor betydning for verdsettelsen, og er ikke belyst ut over partenes anførsler. I mangel av bevis faller nemnda ned på de alminnelige bevisbyrdereglene. B har bevisbyrden for påstandene og nemnda kan ikke se at anførselene er sannsynliggjort.

Det er opplyst for nemnda at instituttet samarbeider med sykehus, undervisning og opplæring i sykehjem for personalet, samt at der er innarbeidet samarbeid med annet helsepersonell i kommunen. Videre er det opplyst at utstrakt samarbeid med en kiropraktor som har lokaler i samme bygg og med tilgang til røntgen. Dette er også momenter som teller positivt ved vurderingen av størrelsen på goodwill.

Nemnda går videre til å se på momentene som er verdireduserende for goodwillberegningen. A og B sin praksis retter seg mot to ulike pasientgrupper. Dette gjør at kundegrunnlaget har noe mindre verdi for B enn når det er tale om to identiske praksiser. Nemnda mener videre at A i noe større grad kunne lagt til rette for overføring av pasienter da B tiltrådte. Dette kunne vært håndtert med tydelige avtaler med kollegaer og vikarer ved instituttet inntil B tiltrådte. Omfanget av pasientliste(r) ved instituttet synes også å være noe begrenset. Verken B eller A kan lastes for at B først kunne tiltre praksisen høsten 2021. Den forsinkede tiltredelsen medførte imidlertid at noen pasienter i mellomtiden måtte finne seg andre behandlere, og dette svekker verdigrunnlaget.

B har trukket frem at han ikke har fått overført noen pasienter og at han kom inn i praksisen med egen full portefølje. Som nevnt over legger nemnda noe vekt at det kun i begrenset utstrekning er overført pasienter. Samtidig er det ikke verdireduserende for As praksis at B alt hadde full portefølje som han tok med seg inn til instituttet.

Nemnda legger også vekt på at lokalene ikke er de mest egnede for Bs praksis. Han har vært avhengig av en del eget utstyr for å kunne drive sin praksis. Ut ifra bildene fremlagt for nemnda er noe av utstyret/inventaret noe slitt, selv om det fortsatt er funksjonelt.

Det er ikke grunnlag for å sette vederlaget til null.

Etter en samlet vurdering har nemnda kommet til at vederlaget for goodwill skal settes til 150 000 kroner. Nemnda har særlig lagt vekt på at det er tale om overdragelse av en langvarig praksis, at det er tale om en gruppepraksis og at det er flere positive elementer knyttet til praksisen. B har hatt mulighet til å kunne konsentrere seg om inntjenende arbeid fra første dag, og har ikke måttet bygge opp praksisen fra begynnelsen av. Han har dermed hatt muligheten for en «flying start», selv om B i realiteten har tatt med seg sin allerede etablerte praksis inn i instituttet. Ved vurderingen legger nemnda også vekt på at begge parter på ulike tidspunkt har vurdert 150 000 kroner som riktig nivå å betale i vederlag.

Dekning av kostnadene til nemnda

Ingen av partene har fått medhold i sine påstander fullt ut og ingen av dem har derfor vunnet saken. Nemnda har derfor kommet til at hver av partene må bære egne sakskostnader.

Nemnda har adgang til å pålegge den ene parten å erstatte den annen parts andel av nemndas utgifter etter de saksomkostningsregler som gjelder for nemnda.

Da ingen av partene har vunnet saken pålegges de å dekke nemndas utgifter med en halvpart hver. Nemndas godtgjørelse settes til 20 900 kroner. Beløpet forfaller til betaling en måned etter at avgjørelsen er avsagt, jf. voldgiftsloven § 39.

Partene er solidarisk ansvarlige overfor nemnda for nemndas utgifter i saken, og pro rata ansvarlige overfor hverandre, jf. ASA 4313 punkt 23.1 andre ledd og voldgiftsloven § 39.

Slutning:

1. B betaler 150 000 – etthundreogfemtitusen – kroner til A som vederlag for goodwill innen to uker fra forkynnelsen av denne nemndsavgjørelsen.
2. B og A betaler utgiftene til tvistenemnda med 20 900 – tjuetusennihundre – kroner innen 1 – en – måned fra avsigelsen av denne avgjørelsen. Partene er solidarisk ansvarlige for utgiftene til tvistenemnda.

Mats Wilhelm Ruland